

ת"ד 184/08/13 - מדינת ישראל נגד חאזם אפגאני

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 184-08-13 מדינת ישראל נ' אפגאני
בפני כב' השופטת מרים קסלסי

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חאזם אפגאני

הנאשם

ע"י ב"כ עוה"ד פתחי מתוולי

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מחמת הספק

פגם בכתב האישום

1. הנאשם הועמד לדין בעבירות של נהיגה ברשלנות, סטייה מנתיב, עקיפה בדרך לא פנויה וגרם נזק. הנאשם נהג בג'יפ מסוג טויוטה לנדקרזר בצבע לבן (להלן: "הג'יפ"). הנזק נגרם לרכב מסוג פורד מסחרי בצבע לבן (להלן: "הפורד"), נהוג על ידי ג'ראח אחמד (נהג חדש).
2. בכתב האישום נטען כי הנאשם "נהג ברשלנות כאשר החל בעקיפה בנתיב הנגדי וניסה לחזור לנתיבו כשסטה חזרה ימינה והתנגש ברכב פורד... שנסע מימין כיוון נסיעת הנאשם". הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ונטען כי "התאונה ארעה בנתיב המקורי של הנאשם והוא לא עבר לנתיב הנגדי" (פרוטוקול מיום 10/12/13).
3. מחומר הראיות ובמיוחד מדו"ח הבוחן והשרטוט שערך (ת/2 ות/5) עולה באופן שאינו משתמע לשתי פנים כי "המעורבים נסעו באותו מסלול ובאותו כיוון נסיעה" (מסקנות דו"ח הבוחן). ב"כ המאשימה לא ביקשה לתקן בשום שלב את כתב האישום, בסיכומיו פתח ואמר: "המחלוקת היחידה היא האם ההתנגשות קרתה מאחר והנאשם סטה ימינה ופגע במעורב .." (פרו' עמ' 21 ש' 24) אין זכר לטענה כי הנאשם עקף וכי נסע בנתיב הנגדי.
4. גם בית המשפט לא הזהיר את הנאשם כי הוא עלול להשתמש בסמכותו לפי סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי תשמ"ב - 1982 ולהרשיעו בעבירות אחרות שיעלו מתוך הראיות שיוצגו, ועל כן איני מוצאת כי ניתן לתקן את הפגם המהותי שנפל בכתב האישום בשלב הכרעת הדין.

5. בעניין זה, אין לי אלא להפנות לפסק דינו של כב' השופט דוראל **בעפ"ת(ים) 32967-02-14 הורוביץ נ' מדינת ישראל** (11/3/14), שם נאמר כי "**לעובדות המצוינות בכתב האישום נודעת חשיבות רבה מתוך התפיסה כי 'אין עונשין אלא אם מזהירין'... וזאת על מנת שנאשם יוכל להכין את הגנתו כראוי. לפיכך מקום בו המסכת העובדתית מצומצמת רשאי נאשם לצמצם את הגנתו לכפירה באותן עובדות ולמיקוד התנהלותו אל מול הראיות הנוגעות לעובדות אלה**"... "שינוי חזית" אינה פרוצדורה הקיימת בהליך פלילי וכאשר "**מבקשת המאשימה לטעון למסכת עובדות אחרת עליה לבקש לעשות כן ובית המשפט יבחן השאלה האם להתיר זאת, תוך מתן דגש לבדיקה האם נפגעה הגנתו של הנאשם**", כאמור בסעיף 184 לחסד"פ.

אשר על כן אני מזכה את הנאשם מחמת הספק

גם בנוסח כתב אישום מתוקן היה מקום לזכות הנאשם מחמת הספק

6. למעשה, כתב האישום היה צריך להיות מנוסח כך שיירשם כי הנאשם סטה מהנתיב השמאלי בו נסע לעבר הנתיב הימני, בחוסר זהירות ומבלי לתת זכות קדימה ל"פורד" שנסעה בנתיב הימני.

אולם גם לו כתב האישום היה מנוסח לכאורה כדבעי, עדיין היה מקום לזכות את הנאשם מחמת הספק, **משום שהטענה כי רכב הפורד נסע בנתיב הימני ולא היה בשום שלב בנתיב השמאלי, לא הוכחה מעל לספק סביר, ולא נשללת האפשרות הסבירה כי ה"פורד" ביקש לעקוף את הג'יפ מימין, בדיוק כאשר הג'יפ החל בסטייה איטית ימינה, נהג ה"פורד" מבחין בנתיבו שהולך ומצטמצם, בולם בלימת חירום, פוגע בחלק האחורי ימני של הג'יפ, נזרק ימינה ומתהפך בשל אבן ועמוד המונחים על המדרכה.**

תמיכה לגרסת הנאשם ניתן למצוא בסימני הבלימה שהשאיר ה"פורד" ואשר נהג הפורד הכחיש שבלם (ראה הודעתו במטרה - נ/3 ש' 27: "**לא עשיתי כלום, לא הספקתי לבלום**").

7. ברור כי עדותו של הנהג הפורד מונעת מאינטרס להרחיק כל אשם ולו אשם תורם מצדו. הוא ניסה לתאר התאונה כאילו התרחשה במפתיע כשהרכב במקביל אליו, אולם תמיכה לפגיעה מאסיבית ולא הדיפה או התחככות בין שני רכבים במקביל, ניתן למצוא בעובדה שכריות האוויר של ה"פורד" נפתחו. לטענת בוחן התנועה מטעם הנאשם - **בן עזרי משה** פגיעה בכנף השמאלית, כפי שטען **הבוחן אסף שזו** כמקום האימפקט הראשוני, אינה גורמת לפתיחת כריות האוויר (ראה פרו' עמ' 13 ש' 28). אשר על כן ניתן לומר בסבירות לא נמוכה כי ה"פורד" התנגש עם חזית רכבו צד שמאל, בחלקו הימני אחורי של הג'יפ, איבד שליטה והתהפך בשל אבן בטון לה מחובר עמוד שהיה מונח על המדרכה, כמתואר בתמונות שצילם בוחן התנועה (ת/4).

8. **הסטייה הקלה ימינה היתה מתוכננת ולכן בוצעה במתינות**. מן הראיות עולה כי אכן הנאשם שם פעמיו לחנות של עבד סלאימה בימין הדרך ולכן סטייתו ימינה לא נעשתה באופן מפתיע כי אם במכוון ובאיטיות, כפי שהעיד ולכן, מי שנסוע מאחור במהירות סבירה, בין בנתיב השמאלי ובין בנתיב הימני, אמור להבחין ולהיערך לכך, אולם אם מדובר בנהג חדש שהגביר מהירות כדי לעקוף מימין, גם אם לא עבר את המהירות המקסימאלית המותרת ולא הבחין במועד בסטייה הקלה של נהג הג'יפ, גורמים אלו עלולים להוות "**גורם זר מתערב**" המנתק את הקשר הסיבתי בין הסטייה הקלה ימינה לבין התרחשות התאונה.

על מטרת הנסיעה של הנאשם ניתן ללמוד מעדות בנו: **"רצינו ללכת לסוכן שלנו והוא נמצא בצד ימין. שמו עבד סלאיימה והוא סוכן אלומיניום"** (עמ' 21 ש' 15-13), דברים שנאמרו ככל הנראה גם בזירה ולכן הורי נהג הפורד שהגיעו למקום שמעו אותו וסיפרו לבנם שדיווח על כך לשוטר בהודעתו (נ/3). מכאן שהסטייה ימינה היתה מתוכננת ולא מן הנמנע שנעשתה בזהירות, אלא שאתרע מזלו כי באותה העת ביקש גם הפורד לסטות לימין. היות שאין מחלוקת שהג'יפ הקדים את הפורד, ספק אם ניתן להרשיעו בסטייה ימינה בחוסר זהירות.

לא ניתן לסמוך על עדותו של העד אבו רמילה

9. להתרחשות התאונה היה עד לכאורה ניטראלי (מוחמד אבו רמילה), לשוטר פיימן גבריאל שהגיע **"ממש דקה שתיים אחרי שקרתה התאונה"** (פרו' עמ' 7 ש'4), הוא מסר כי **הוא הבחין כי רכב הפורד סוטה ופוגע בחלקו האחורי שמאלי של הלנדקרוזר** ("הג'יפ-מ.ק."). חשוב לציין כי לשוטר פיימן היה ברור שהעד מכיר את נהג הפורד המעורב וכך רשם בדו"ח הפעולה (ת/6). זאת ועוד, מיקום הפגיעה שגוי, נניח שזו טעות, מה שחשוב שלפי גרסתו הראשונה נהג הפורד אשם ולא הנאשם. במקום נאספו 30-40 אנשים.

שעה לאחר מכן לבוחן אסף שזו העד הכחיש כל היכרות עם נהג הפורד, בבית המשפט תיקן ואמר שהכיר את אחיו. בכל אופן, לבוחן התנועה מסר שהפורד נסעה בנתיב הימני והלנדקרוזר בשמאלי **"הלנדקרוזר עקף את הפורד וחתך ימינה ופגע בפורד. הוא משך את הפורד ימינה, הגלגל הימני קדמי פגע באבן והפורד התהפך..."**. על אף שנסע לדבריו אחרי הפורד הוא אינו מזכיר כל בלימת חירום או חריקת בלמים של הפורד, ואין מחלוקת כי היתה כזו, לאור סימני הבלימה המיוחסים לפורד על ידי בוחן התנועה. בבית המשפט העד תיאר את הג'יפ "בצבע בורדו" ולדבריו היה מאחורי הפורד במרחק של כ-7 מטרים (פרו' עמ' 8 ש' 17-14). להזכיר שלשוטר פיימן אמר שנסע במרחק של 20 מ' מהפורד. במצב דברים זה לא מן הנמנע כי העד השלים פרטים מעוברי האורח שהתאספו למקום וממה שראו עיניו לאחר התאונה. נוסף לכך את הקשר שלו לאחיו של נהג הפורד, הוא זיהה את הפורד והתקשר ל**"סיף, ואז לא ידעתי שלאח של סיף קוראים אחמד"** (פרו' עמ' 9 ש' 11), ותגיע למסקנה כי לא ניתן לכנות עדות זו, עדות ניטראלית בשום פנים ואופן.

לסיכום

10. עובדות כתב האישום נוסחו ברשלנות ואינן תואמות את הראיות שהוצגו ולכן יש לזכות הנאשם. לחילופין, גם לו היה מתוקן כתב האישום במועד, לא הוכח מעל לספק סביר כי נהג ה"פורד" נסע בנתיב הימני ולא סטה אליו עובר לתאונה ועל כן לא מן הנמנע שזכותו של הנאשם לסטות ימינה קדמה לזו של ה"פורד" ועל כן לא נעברה עבירה של סטייה בחוסר זהירות או אי מתן זכות קדימה למי שנוסע כל העת בנתיבו.

אשר על כן אני מזכה את הנאשם מחמת הספק.

ניתנה היום, ט"ו אדר ב תשע"ד, 17 מרץ 2014, בהעדר הצדדים

לדיון שנקבע לשימוע הכרעת דין - 20/3/14 פטורים הנאשם ובא כוחו.